

ಮಾತ್ರ-ಕೆ

◆ ಕನ್ನಡದ ಪ್ರಮುಖ ಕರ್ತೆಗಾರಿಗಳ ನೀವು. ಬಂಡಾಯ ದಲಿತ ಚೆಳವಳಿಗಳು ತೀವ್ರತೆ ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಸಂಭರ್ದದಲ್ಲಿ ‘ಲಂಕೇಶ್’ ಪತ್ರಿಕೆ ಮಾಲಕ ಹೊರ ಹೊಮ್ಮಿದ ದಲಿತ ಸಮುದಾಯದ ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಪತ್ರಿಕೆ ನೀವು. ಕರ್ತೆಗಾರಿಗಳು ಪಡೆದ ಪ್ರೇರಣೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಭಾವಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿ.

ನನ್ನ ಕಥೆಗಳು ಮೊದಲು ಪ್ರಕಟಗೊಂಡಿದ್ದು, ಅಪ್ತಿನಿನ ಸುದ್ದಿ ಸಂಗಾತಿ ವಾರಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲೇ ಅದ್ದೂ ನನ್ನೋವು ಕಥೆಗಾರಿಗಳಾಗಿ ರಳಿಸಿದ್ದ ಲಂಕೇಶ್ ಪತ್ರಿಕೆ. ಸ್ತೋವಾಗ್ನ ಹೇಳಿನಿ ಆಗ ನಂಗಿ ದೀಪಾಲಿ ಏಸ್ ಒಂದೇ ಗೊತ್ತಿದ್ದು ಅಪ್ಪಾಜಿಯಿಂದಾಗಿ. ತುಂಬಾ ಜನ ಬರೆಗಳು, ಆ ಬಗ್ಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಮಾತುಕತೆ ಚಚೆ ಆಗ್ನೆ ಇತ್ತು ಹಾಗಾಗಿ. ಅದೂ ಬಂದೋರಿಗೆ ಉಣಿ, ತಿಂಡಿ, ಕಾಫಿ, ಟೀ ಕೊಡ್ದು ಕಿವಿಗೆ ಎಮ್ಮೆ ಬೋಳಿತ್ತು ಅವೇ. ಬೇರಾವ ಚೆಳವಳಿಯಾಗಲಿ ಈ ಬಂಡಾಯ, ದಲಿತ, ಸ್ತೋವಾದ ಇವಾವುದರ ಬಗ್ಗೆನೂ ಏನೇನೂ ಗೊತ್ತಿರ್ಲು. ಬರಹಗಾರಳಾಗ್ನೇಕು, ಕಥೆಗಾರಿಗಳು ಅಂತ ಯಾವತ್ತೂ ಅಂದುಕೊಂಡವಳ್ಳು ಅಲ್ಲ. ಆದರೆ ಬರಯೋದು ನನ್ನ ಪ್ರಾವನ್ ಆಗಿತ್ತು ಅವೇ. ನನ್ನ ಸುತ್ತಲಿನ ಆಗುಹೋಗುಗಳು, ನನ್ನ ಕಿವಿಗೆ ಬೋಳಿತ್ತಿದ್ದ ಕೆಲ ಸಂಗತಿಗಳು ಅವು ನನ್ನೋಳಿಗೆ ಉಂಟು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ತಳಮಳ, ಚಡವಡಿಕೆ ಕಥೆಗಳಾಗಿ ಹೊರಹೊಮ್ಮಿದುವರ್ವೇ. ಈ ಉತ್ಸಾಹದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮೊದಲ ಕಥೆ ರೂಪಗೊಂಡಾಗ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಸದೇ ಸುದ್ದಿಸಂಗಾತಿ ವಾರಪತ್ರಿಕೆಗೆ ಕಳಿಸಿದೆ; ನೋಡನ ಬರುತ್ತೇ ಇಲ್ಲೋ ಅನ್ನೋ ಕುತೂಹಲದಿಂದ. ಆ ಪತ್ರಿಕೆ ನಮ್ಮ ತುಂಬಾ ಪರಿಚಿತ ಅನ್ನೋ ದ್ವೀರ್ಘ ಬೇರೆ. ಆ ಪತ್ರಿಕೆ ನಡೆಸ್ತು ಇದ್ದೋರ್ಲಾ ಅಪ್ಪಾಜಿಗೆ ಬಹಳ ಅಪ್ಪರು ಆಗ. ನನ್ನ ಮೊದಲ ಮೂರು ಕಥೆಗಳು ಸುದ್ದಿಸಂಗಾತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದ್ದೇ ಲೇಖಿಕ ಬಿಂದಿ. ಏರಭಾರಪ್ಪನವರು ನಮ್ಮನೇಗೆ ಬಂದು ಲಂಕೇಶ್ ಪತ್ರಿಕೆಗೆ ಒಂದು ಕಥೆ ಬರಿಯಿತ್ತು ಅಂತ ಹೇಳಿಹೋದ್ದು. ಅನಂತರ ನಾನು ಬರೆಯುತ್ತಲೇ ಹೋದೇ. ಇವೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕತೆ ಬರದುಬಿಡಬೇಕು ಅನ್ನೋ ನಿಬಂಧ ಇಲ್ಲಿಲ್ಲ. ‘ಕಥೆ ಬೇಕು, ಬೇಗ ಬಂದು ಕಳು...’ ಅಂತ ಹೇಳ್ತು ಇದಿದ್ದವೇ. ಬೇಗ ಅಂದ್ರೆ ಕಡಿಮೆ ಅಂದ್ದು ಬಂದರಿಡು ತಿಂಗಳು ನಾನು ತೋಳ್ಳಿ ಇದ್ದಿದ್ದು. ಆ ಸ್ವೇಂದ್ರ ಮತ್ತು ಪ್ರೀತಂ ಅಲ್ಲಿತ್ತು. ಬರೆಯೋಕೆ ತುಂಬಾ ಶಿಂಧಿಯಾಗಿತ್ತು. ನಾನಂದನ್ನ ತುಂಬಾ ಎಂಜಾಯ್ ಮಾಡಿದ್ದು. ಒಂದು ಸಂಗತಿ ನನ್ನ ಪೂರ ಆವರಿಕೊಂಡು ನಾನಂದರ್ಲೀ ಸಂಪೂರ್ಣ ಕಳೆದುಹೋದಾಗಲೇ ಆಗ್ನೆ ಇದ್ದಿದ್ದು ಕಥೆಯೊಂದರ ಹುಟ್ಟಿ. ಅದಕ್ಕೆ ಅದರದೇ ಆದ ಒಂದು ಜಾಗ ಮತ್ತು ಸಮಯ ಬೇಕಿತ್ತು. ಆಗ ಅದು ಇತ್ತು. ಇವತ್ತಿನದು ವೇಗದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಎಲ್ಲವೂ ವೇಗವಾಗಿಯೇ ಆಗ್ನೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಷಾದ ಪರಿಸರ, ಪರಿಕರ, ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಎಲ್ಲವೂ ಇದೆ; ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಅಪ್ಪಾದೇಂಬ ಆಗ್ನೇಕವೇ.

◆ ಕನ್ನಡದ ಸಂಭರ್ದದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳಾ ಸಾಹಿತ್ಯ ಎನ್ನುವುದು ಒಂದು ಬೆರಗು ಕೂಡಾ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ನಂತರದ ಕಾಲದಿಂದ ಈ ವರ್ಗದ ಮಹಿಳಾ ಸಾಹಿತ್ಯ ಹಲವು ಘಟ್ಟಗಳಲ್ಲಿ ಹಾದು ಬಂದಿದೆ. ವರ್ತಮಾನದ ಮಹಿಳಾ ಸಾಹಿತ್ಯ ಹೇಗೆಿದೆ ಎನ್ನುತ್ತಿರು?

ತುಂಬಾ ಸ್ತೋವ್ ಮತ್ತು ಪರ್ವಾಪುಲ್ ಆಗಿದೆ. ಇವತ್ತಿನ ವಿಧ್ಯಮಾನಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ಫಿದುಗುಗಳಾಗಿಯೇ ರೂಪಗೊಳ್ಳು ಇರೇ ಹೆಣ್ಣಿನ ಮೇಲಿನ ಅತ್ಯಾಚಾರ, ಲ್ಯಾಂಡ ದೌಜಣ್ಯ, ದೈಹಿಕ ಶೈಲೆವನ್ನೇ, ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ವೈಪರ್ಯ, ಬೆಳ್ಳೆಯೋಳಿಗಿನ ಕೂದಲಿನರೆ ಗೋಚರಿಸುವ ಹೆಣ್ಣಿಗಿಂದಿನ ನಡುವಿನ ಅಸಮಾನತೆ, ನೆವೆ ಮಾತುಕ್ಕೆ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಾ ಆಕೆಯನ್ನು ಇನ್ನಮ್ಮೆ ಕವ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂಕಪ್ಪಕ್ಕೆ ಗುರಿ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಹುನ್ನಾರ ಈ ಎಲ್ಲದರ ವಿರುದ್ಧದ ಹೋರಣಿ, ರೋಜ, ಆಕ್ಷ್ಯಾಲ್, ನೋವ್, ಸಂಕಟ, ಪ್ರತಿಭಂಜನೆ ವರ್ತಮಾನದ ಮಹಿಳಾ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ದನಯಾಗಿದೆ.